ସ୍ୱାମୀ ନାଥ ଚୌହାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଡିସେମ୍ବର 18,2002

[ସୟଦ ଶାହ ମହମ୍ମଦ କାଦରୀ ଏବଂ ଅରିଜିତ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆସାମ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନିୟମ:

ନିୟମ 18 - ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି - ପରେ, ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ଜମି ପୁନର୍ବାର ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା - ନିୟମ 18 ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତା 5 ରୁ 7ଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନୋଟିସ - ଆସାମ ଅଣ-କୃଷି ସହରାଞ୍ଚଳ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1955 ର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ସଂରକ୍ଷିତ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇ R. 5 ରୁ R. 7 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା - ମକଦ୍ଦମା ଏବଂ ଅପିଲ ଖାରଜ - R5 ରୁ R7 କୁ ଜବରଦଖଲକାରୀ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା - ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାରି ହୋଇଥିବା ପୁନର୍ବାର ନୋଟିସ - ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ନୋଟିସ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା - ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ନୋଟିସକୁ ସମର୍ଥନ କରି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଅପିଲ ଅନୁମତି ଦେଇଛି - ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା, ଯେଉଁ ଜମି ଉପରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମାଲିକ, ଜମି ଧାରକ କିମ୍ବା ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିନାହାନ୍ତି, ସେହି ଜମିରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ 18 ସରକାରଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ - ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଏପରି ଭାବେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା - ନିୟମ 18 ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର କରିବା ଯଥୋଚିତ ଆଇନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଧୀନରେ ଅଛି - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଆଦେଶରେ କୌଣସି ଅବୈଧତା ନାହିଁ - ଅପିଲ ଖାରଜ ହୋଇଛି - ଆସାମ ଜମି ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ନିୟମାବଳୀ, 1886 - ଆସାମ ଅଣ-କୃଷି ସହରାଞ୍ଚଳ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1955 - ଧାରା 5 ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 8549/1994 । ଗୌହାଟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 16.11.1993 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 45/1993ରେ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ମନୋଜ ସାକ୍ସେନା ଏବଂ ପ୍ରବୀର ଚୌଧୁରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ଭି. ବି. ଦାସଙ୍କ ପାଇଁ ଭି. କେ. ସିଦାଥରନ୍, ରାଜୀବ ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ରେଖା ପାଣ୍ଡେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅପିଲକାରୀମାନେ ହୁକାନପୁଖୁରୀରେ (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ମକଦ୍ଦମା ଜମି') 4 ବିଘା, 4 କାଠା ଏବଂ 15 ଲେଚା ମାପର ଜମିର ଭଡ଼ାଟିଆ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମା ଜମି ମୂଳତଃ ଉତ୍ତରଦାତା 5 ରୁ 7 ଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଥିଲା । 1943 ରେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା (ଭାରତ ସଂଘ) ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ 1947 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା 5 ରୁ 7 ଙ୍କ ସହ ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ । ତେବେ, 1976 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17ରେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା, ଉତ୍ତରଦାତା 5 ରୁ 7 ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ପୁନର୍ବାର ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିନଥିଲେ । ବୋଧହୁଏ ସେହି କାରଣରୁ, ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା ଆସାମ ଜମି ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ନିୟମାବଳୀ, 1886 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଆସାମ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନିୟମର, ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବହିଷ୍କାର ନୋଟିସ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଘୋଷଣା ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଦଖଲ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ T.S. ସଂଖ୍ୟା 111/78 ମୁନ୍ସିଫ ସଂଖ୍ୟା 1,ତିନସୁଖିଆଙ୍କ ପାଖରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ 1985 ମସିହା ଜୁନ୍ 4ରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ଡିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ତିନସୁଖିଆଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଅପିଲ - T.A. ସଂଖ୍ୟା 77/86 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । 1987 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 21ରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ

ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଭଡ଼ାଟିଆ ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ଜବରଦଖଲକାରୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥୋଚିତ ଆଇନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇପାରିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 67/88 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା 5 ରୁ 7 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ରାୟକୁ ଅସଫଳ ଭାବେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । 1988 ମସିହା ଜୁଲାଇ 20ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ଖାରଜ ହେବା ପରେ, ଆସାମ ସମାଧାନ ନିୟମର, ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । 1992 ମସିହା ଜୁନ୍ 19ରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ଉତ୍ତରଦାତା 2 ରୁ 4) ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନୋଟିସକୁ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସି. ଆର୍. ନଂ. 1912/92ରେ ଆସାମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ବିବାଦିତ ନୋଟିସକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ 1993 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 18 ତାରିଖରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା 5 ରୁ 7 ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଅପିଲ No.45/93 ରେ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ମାମଲା ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ, ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ 1992 ମସିହା ଜୁନ୍ 19ତାରିଖର ବିବାଦିତ ନୋଟିସର ବୈଧତାକୁ ବଜାୟ କରିଥିଲେ । ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ସେହି ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଏହି ଅପିଲରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ମନୋଜ ସକ୍ସେନା ଦୃଢ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଆସାମ ଅଣ-କୃଷି ସହରାଞ୍ଚଳ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1955 ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ସୁରକ୍ଷିତ, ତେଣୁ, ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନିୟମର, ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସ ଜାରି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏହା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାରରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ । ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିବା କରିବାକୁ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସେମାନେ ଭଡ଼ାଟିଆ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଭଡ଼ାଟିଆ ନୁହନ୍ତି ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ ଏକାଧିକ କାରଣ ରହିଛି । ପ୍ରଥମେ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ଉତ୍ତରଦାତା 5 ରୁ 7 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଦାବି କରନ୍ତି, ଯାହାର 1947 ରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର, ସ୍ୱତ୍ୱ କିମ୍ବା ସ୍ୱାର୍ଥ ନଥିଲା, ଯେପରି ଏହା ଥିଲା, ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

1943 ମସିହାରେ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଜବରଦଖଲକାରୀ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା । ତୃତୀୟତଃ, ଉତ୍ତରଦାତା 5 ରୁ 7 ଙ୍କ ପିତା ଯିଏ ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ମୂଳ ମାଲିକ ଥିଲେ, 1960 ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ହିଁ ଉତ୍ତରଦାତା 5 ରୁ 7 ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ 1947 ରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଭଡ଼ା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଏହି ଅପିଲକୁ ଆଗତ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନିୟମର, ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଏହିପରି ଥିଲା :

"18. ବେଦଖଲ -(1) ବ୍ୟବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଉପଆୟୁକ୍ତ ସେହି ଜମିରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିପାରିବେ ଯାହା ଉପରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମାଲିକ, ଜମି ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ କିମ୍ବା ବନ୍ଦୋବସ୍ତ-ଧାରକଙ୍କ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିନାହାନ୍ତି ।

ଏହି ନିୟମର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏହା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେହି ଜମିରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯାହା ଉପରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମାଲିକ, ଜମି ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ କିମ୍ବା ବନ୍ଦୋବସ୍ତ-ଧାରକଙ୍କ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିନାହାନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠ ନିୟମ 18କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନିୟମର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମାଲିକ କିମ୍ବା ମକଦ୍ଦମା ଜମିମାଲିକ କିମ୍ବା ବନ୍ଦୋବସ୍ତଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଯଥୋଚିତ ଆଇନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇପାରିବ । ଆମ ମତରେ, ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନିୟମର, ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ଯଥୋଚିତ ଆଇନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବ୍ୟତୀତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବିବାଦିତ ନୋଟିସ ଜାରି ହେବା ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖରେ ଉକ୍ତ ଜମି ଉପରେ ସ୍ୱତ୍ୱ ନଥିଲା, ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା 5 ରୁ 7 ଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଅପିଲରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ 1993 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 16ରେ ପାରିତ ହେବା ପରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଉକ୍ତ ଜମିର ଦଖଲ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ 1994 ମାର୍ଚ୍ଚ 25 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା 5

ରୁ 7 ଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଶପଥପାଠରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଶପଥପାଠ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇନାହିଁ । 1994 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 1 ରେ, ଏହି ଅଦାଲତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର ହେବାର ବହୁ ସମୟ ପରେ ଥିଲା । ତଥାପି, ଅପିଲକାରୀମାନେ ନିଜ ଦଖଲରେ ଥିବା ଦାବି କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଦିଗ ଉପରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉ ନାହୁଁ ।

ଏହି କାରଣରୁ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠର ବିବାଦିତ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ଅବୈଧତା ପାଉନାହୁଁ । ଅପିଲଟି ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ ।

ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅନୁକ୍ରମରୁ ଭାରତ ସଂଘର ନାମ ହଟାଇବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଆର୍. ପି.

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।